

Derč 175, nemškutarja vlovila samo po 47 glasov; slabše godilo je se Slovincem pri 2. razredu; tukaj so nemškutarški učitelji, penzionisti in uradniki z 280 proti 242 glasom zmagali; Slovenci vendar zavoljo tega niso pobiti; kajti zapazili so velik napredek; lani so zaostali v tem razredu za 138 glasov, letos pa uže samo za 38; pridobili so torej 100 glasov; prihodnjč zmagajo gotovo; volitev v 1. razredu vrši se denes. — Deželna veenilna komisija v Celovci je številko čistega dohodka pri posestvih pozvišala od 1 fl. 86 kr. do 2 fl. 10 kr. pri oralu tako, da je zastran uravnave zemljiščenega davka čisti dohodek, od katerega se bo dača računila, pozvišan za celo deželo od 3,063.980 fl. do 3,450.751 fl. — Gimnazija v Spljetu v Dalmaciji postane hrvatska, več gimnazij na Českem in Moravskem českih, in v Pragi na vseučilišči nastavljena sta 2 nova česka profesorja; vsled tega jadicujejo vsi nemško-judovski listi, kakor da bo sedaj vsega nemštva konec! — Grof Schönborn je zbral katoliško društvo česko, ki je sklenilo prošnjo do državnega zbora, naj novo šolsko postavo predrugači, da se bode katoliška mladež v šolah res krščanski odgojevala. — Državni zbor pričel je letošnji proračun pretresovati; ustavaški liberalci se zaletavajo srdito v ministra Taaffeja in mu očitajo, da Nemce zatiruje. Oj ti ljubi Bog, kaj bi pa še Slovani naj rekli o zatirovanji, ako uže Nemei tožijo, če eden ali drug minister neče biti slovanožrec? — Stremajer je baje bolen, protin ga vije! — Magjari v Budimpešti so zapreti dali tamošnji nemški teater; nemške novine očitajo Magjarom surovost in nehvaležnost, Slovani nimamo nič zoper to. — Minister Pechy je v državnem zboru naglasil, da bode kmalu predložil načrt zakona o stavljenji železnice iz Budimpešte nad Novisad v Zemun. — Hrvatski ban grof Pejačević obiskal je škofa Strossmajerja v Dijakovaru. V Bosno in Hercegovino gre zaporedom več vojakov, zlasti nove ženijske, artilerijske in pijonirske čete in 9. peš-regiment. — Dosedanje vozarstvo (Fuhrwesen) vojaško so cesar dali predrugačiti ter ukazali osnovati 3 vozne regimente (Train-Regimenter.) —

Vnanje države. Glasoviti nemško pruski Bismark je naenkret cesarju odpovedal in položil svojo kancelarsko službo. Cesar pa neče temu privoliti. Oj, ko bi le, vsa Evropa bi si odehnila. — Gladstone, bivši angleški minister, sovražnik Magjarov in Turkov, je pri volitvah sijajno zmagal, minister in jud Beakonsfield bo moral odstopiti. To je velikanske pomembe. — Francozi so popolnem razburjeni med seboj; vse, kar ondi še kaj v Boga veruje, stoji k škofom in mešnikom, ter brani versko in cerkveno svobodo, katero tako drzno rušijo freimaurski ministri na veliko škodo in nesrečo cele države. Papež Leon XIII. so nedavno izrekli trdno zaupanje, da bode na Francoskem zmagala pravična in božja reč. — Ruski car hoče iz zastopnikov „zemstev“ (kmetskih srenj), mest

in duhovenstva sestaviti nek državni zbor. — Črnogorceem je sultan vendar privolil velik kos zemlje ob Skadarskem jezeru v zameno za Plavo in Gusinje. — Bolgarski knez pozval je novo ministerstvo, kojemu predsednik je Cankov. — V Afganistanu prodl je Abduraman v Majdan ter močno nagaja Angležem.

Za poduk in kratek čas.

Potovanje k Bohinjskemu jezeru in Savici.

II. Gostilničar mi je z dobrim domačim sirom pa s slabim vinom postregel; a potem napotim se dalje proti Bohinjskemu jezeru in Savici, kajti to je bil cilj mojega potovanja. Od Bistrice do Bohinjskega jezera je le uro hoda, a voznik me je v $\frac{1}{2}$ uri pripeljal. Bilo je menda ravno poldne, ko zagledam jezero, o katerem je človek toliko slišal pripovedovati, toliko čital, a si pravega pojma o njem vendar ni mogel prisvojiti. Z nekako dušno zadovoljnostjo in srčnim zadostenjem gledam temno vodovje, katero je od treh stranij obdano od visokih gora, koje obseva svetlo solnce; le na eni strani, na vzhodni (ali bolj na tanko na jugovzhodni) strani je odprto; kajti tu se iz jezera izteka Savica, katera se na severozahodni strani vanj izliva. Tikoma pred jezerom je lesen most, ki pelje čez Savico k stari cerkvi, katera bi bila vredna, da si jo bolj na tanko ogledamo, kajti ima nekatere starodavne znamenitosti. Toda jezero ima prednost. Hitro toraj k čolničju, da me popelje po 1 uro dolgem in $\frac{1}{4}$ ure širokem jezeru, ki je globoko 142 čevljev ali okolo 45 metrov. Čvrsto je veslal mož, ki je uže na stotine obiskovalcev Bohinjskega jezera po njem prepeljal, in v slabi urici bili smo uže na nasprotnem bregu. Sredi jezera smo videli drugo prijazno, a malo cerkvico sv. Duha, ki se vidi pod gozdom na desnem bregu jezera. Na levem pa je visoko mogočno skalovje od katerega ti osemkrat odmeva, ako se z dovolj močnim glasom zadereš. Na vzhodni strani jezera uže najdeš malo človeških bivališč, redke hišice, a na zahodni strani, pod virom Savice, ne biva ti več človeška duša. Po kratkem poletji pač raste na teh gorskih senožetih dobra trava, katero ljudje spravljajo v lesene hišice, katerih je več tu blizu od izvira bistre Savice. „Blizu“ sem rekel, ali vendar je od Bohinjskega jezera do njega še uro hoda, in to peš hoje, kajti vozne poti ni, in kateri konji bi te tudi vlekli navzgor proti skalovju, kjer dere bistra Savica? Pot pešna je sicer precej uglajena in ne napačna, zlasti začetkoma. Predno dojdeš do struge Savice, katere šumljanje uže od daleč čuješ, pokaže vodnik, kajti sam težko najdeš zanimivi kraj, pot, ki vodi proti Triglavu, in sicer najprvo k sedmerim jezerom. Slehern utegne majati z glavo, češ, po tem strmem skalovju, po teh stenah ne more biti poti. In vendar je uže veliko lovcev in gorskih potovalcev baš po tej poti došlo

na teme visokim skalam. Kmalu nabajaš se v prijetnem gozdiču, stopiš tudi na slabo brv, ki je čez Savico napeljana, a do vira imaš še 15—25 minut in iti moraš zdaj neprenehoma po slabem potu navkreber. Naposled še čez nekaj strmih lesenih stopnic, in stojiš na visočini, od koder gledaš velikanski pad Savice, do katere si storil tako daljni pot. Ali ni ti žal! Vsedeš se na debelo klop k še debelejši leseni mizi, ki stoji pred spominkom nadvojvode Jovana, in gledaš veličastno Savico, ki ne daleč od tebe v strmi skalnati steni izvira in kakih 70 metrov globoko pada v kotlino, katero si je v teku večnih dob izdolbila iz trdega kamenja, in razdrobila marsikatero skalo. Ako greš v to kotlino, do katere ni čisto varen pot, in stojiš na teh odlomkih mogočnih skal, videti si opazovalcu čisto majhen; tako velika je namreč kotlina in razdrobljeno kamenje v njej. Savica izvira in pada z velikim šumenjem, rekel bi z nevihto in jezo. Kako to? Njeua bistra strašno mrzla a zato ne prezdrava voda, nabira se iz snega in jezer, ki se na podtriglavskih gorah nahajajo. Ta voda se odceja v skalnati svet in mora ga predreti in prevrtati, da more na nižjem mestu zopet na dan. Ko sem se naravnih čudežev nagledal, spomnil sem se imenitnih mož slovenskih pesnikov Vodnika in Preširna, ki sta tudi tukaj gori došla gledat in občudovat skoro najlepšo naravno prikazen svoje slovenske domovine. Svoje občutke sta izrazila v premilih pesmih. Preširen je zložil krasno, vsakemu izobraženemu Slovencu znano pesem: „Krst pri Savici“. Spominek nadvojvodi Jovanu je dal postaviti Žiga baron Zois, izvrstni slovenski domoljub, prijatelj in podpornik slovenskih pisateljev, Vodnika, Kopitarja, in drugih. Nadvojvoda Jovan bil je neizrečeno velik dobrotnik notranje-avstrijskih dežel (Štajerske, Koroške, in Kranjske). Ta visokorodni gospod je ljubil gore in priromal l. 1807. tudi k Savici, kar nam naznanja iz marmornate plošče narejeni spominek v latinskem jeziku; vsekal ga je Bohinjec Lenard Kelbel.

J. L.

Smešničar 15. Nekemu liberalcu pravi sestra: „Zakaj pa ne pojdeš v cerkev?“ Liberalce jej odgovori: „Saj bi šel v cerkvo, če bi me tako zelo ne gledali, ako bi prišel.“ Sestra mu pa reče: „Osla bi tudi zelo gledali, če bi prišel v cerkev, ker še ga nikdar ni bilo tam.“

J. Ls.

Razne stvari.

(*Svitli cesar*) so gasilnemu društvu v Kozjem darovali 100 fl.

(*Mariborskemu mestu*) je pisalo generalno poveljništvo vojaško v Gradcu, ali bi ne bilo voljno prirediti veliko artilerijsko kosarno!

(*Srenje z izredno velikimi srenjskimi dokladami*) v mariborskem okraju so: Bergenthal 35%, Stu-

denci 40. Dobrenje 40, Kamca 23, Jarenina 25, Jelovec 26, Janževski breg 26, Rače, Krecenbach 60, Kumen 50, Lembah 30, Loka 40, sv. Lovrenc, sv. Marjeta 40, Pakerje 30, Ranče 25, Rožpah 30, Rotenberg 60, Slemen 30, Traguč 33, Bresternica 35, Osek 36, Vale 37, Smolnik 30. Težko, da se motimo, ako rečemo, da so temu večjidel predrage nove šolske razmere krive.

(*V jarenskem krajnem šolskem svetu*) so se može precej skregali, ko je podučitelj g. Wiesthaler prosil za denarstveno doklado, a se mu ta odbila, ker nima izpita iz slovenščine! Ako je to resnično, se pač slobodno vpraša, s kakim uspehom podučuje ta gospod slovensko deco?

(*Koroška posojilnica v Celovci*) je razdelila na dobre namene 64000 fl.

(*Obsojena*) sta Peter Barth, hlapec v Gornjemgradu, na 18 mesencev v težko ječo, ker je z dletvom posestniku M. Bodigaju desno oko izpehnil, in Matej Korošec na Pohorji na 4 leta, ker je svojega brata ubil.

(*Katol. pomoč. društvu za celjske šolske sestre*) darovali so: 1) neimenovan iz Šmarije 5 fl., 2) neimenovan iz Vitanja 3 fl., 3) blag. kontesa Konstanca de Trautt 2 fl., 4) č. g. Jernej Voh 3 fl., 5) g. N. Kodela iz Dobrove 3 fl., 6) Vinko, Franc in Marija Dimec po 2 fl. vsak. Bog plati!

(*Slovinci vojaki*) 20. lovskega bataljona došli so iz dunajskega Novega mesta v Celje 3. aprila, a 5. aprila se zopet odpeljali preko Trsta v Bilek v Hercegovini, kjer mislijo dalje časa ostati. Da se nam kedaj zdravi vrnejo!

(*Kamen z rimskim napisom*) izkopali so na g. Woggovem posestvu v Celji tam, kder stavijo poslopje za šolske sestre. Iz napisa razvidno je, da ga je dal v 3. stoletji narediti nek sirski državljani svojemu bratu v spomin. Oprsje bratov je v kamen izsekano; glavi ste odbiti. Kamen so fotografirati dali.

(*Hudobnež užgal je*) v Ciglencah slov. bistrišk. okraja posestniku J. Gosaku hišo, ki je pogorela. Škoda je 2000 fl. Štirje otroci so tako opečeni, da so v smrtnej nevarnosti.

(*Most v Radgoni*) so toliko popravili, da se more zopet po njem hoditi in voziti.

(*Celjsko topilniško opravništvo*) potrebaje letos sploh 71.300, fl. in za stavljenje druge Siemove peči 50.000 fl.

(*Mariborska hranilnica*) objavila je svoje prav zanimivo 18. letno izvestje ali poročilo, iz katerega povemo dnes samo to, da se je pri njej sploh bilo vložilo 22 milijonov goldinarjev; rezervni fond ima 404,185 fl. Mesenca marta 1880 vložilo je se 129.021 fl., a izvzelo 156,697 fl.

(*Hranilna in pomočna zadruga cesarsk. kralj. uradnikov*) v Mariboru obstaja uže 4 leta. Društvenikov ima 138, denarjev 15.477 fl., katere daje v zajem proti 10% tako, da zamore svojim društvenikom porazdeliti 8% dividendo; v rezervnem fondu je 1210 fl. Načelnik je ravnatelj g. Gutscher.